

شناسایی بیفیدوباکتریوم‌های جدا شده از نمونه‌های مدفوعی در ایران با استفاده از PCR با پرایمرهای اختصاصی در سطح جنس و آنالیز توالی ژنی ۱۶S rRNA

مرتضی خمیری^۱، دکتر سید علی مرتضوی^۲، دکتر حمید بهادر قدوسی^۳، دکتر علی خامسان^۴، دکتر درخشان احمد^۵، و دکتر فخری شهیدی^۶

خلاصه

در این تحقیق برای اولین بار بیش از ۴۰ ایزوله باکتریایی مربوط به بیفیدوباکتریوم از مدفوع تعدادی از شهروندان ایرانی جدا و خالص‌سازی شد. پس از مطالعه خواص فنوتیپی و شناسایی آنها در سطح گونه، ۱۸ ایزوله از آنها به عنوان بیفیدوباکتریوم لانگوم، ۱۰ ایزوله به عنوان بیفیدوباکتریوم بیفیدوم و یک ایزوله به عنوان بیفیدوباکتریوم کتولانوم شناسایی شدند. اما با استفاده از آزمایشات فنوتیپیک برای بقیه ایزوله‌ها نظر قاطعی جهت قرارگیری در زیر گونه‌ای مشخص ارائه نشد. بنابراین برای تأیید در سطح جنس و نیز برای شناسایی دقیق گونه‌های باکتریایی جدا شده به یکی از دو روش، استفاده از PCR با پرایمرهای اختصاصی Bif164f و Bif601r یا تعیین توالی نوکلئوتیدهای ژن ۱۶SrRNA مورد بررسی و مطالعه قرار گرفتند. به کارگیری PCR علاوه بر تأیید باکتری‌هایی که قبلاً با استفاده از آزمایشات فنوتیپیک تحت جنس بیفیدوباکتریوم شناسایی شده بودند، مشخص نمود که ۸ ایزوله رد شده با آزمایشات فنوتیپیک نیز متعلق به جنس بیفیدوباکتریوم است. در روش تعیین توالی نوکلئوتیدهای ژن ۱۶SrRNA علی‌رغم قرارگیری ۵ ایزوله در زیر گونه بیفیدوباکتریوم لانگوم اختلاف قابل توجهی در تخمیر کربوهیدرات‌های آنها با این گونه مشاهده می‌شود که ممکن است در تخمیر ۲ تا ۶ کربوهیدرات با آن اختلاف داشته باشند. علاوه بر این تعدادی از ایزوله‌های تأیید شده به عنوان بیفیدوباکتریوم لانگوم قادر به تخمیر ریوز نبودند. بنابراین با توجه به نتایج حاصل، سویه‌های جدیدی از بیفیدوباکتریوم لانگوم در این طرح ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: بیفیدوباکتریوم، سویه‌های ایرانی، ۱۶SrRNA، PCR، پرایمرهای Bif164f و Bif601r، شناسایی

۱- دانشجوی دوره دکتری علوم و صنایع غذایی، دانشگاه فردوسی مشهد و مربی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان ۲- استاد گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ۳- دانشیار گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد ۴- عضو هیأت علمی پژوهشی، مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور، کرج ۵- عضو هیأت علمی انستیتو ملی علمی و تحقیقات (INRS) کانادا در مونترال

دریافت مقاله: ۱۳۸۳/۸/۱۳ پذیرش مقاله: ۱۳۸۳/۹/۱۱

مقدمه

مجاری روده‌ای انسان جایگاه جمعیتی از میکروبی‌های فعال و متنوع است که عموماً تحت عنوان میکروفلور روده خوانده می‌شوند. بیفیدوباکتریوم (*Bifidobacterium*) یکی از مهم‌ترین میکروارگانیزم‌های این مجموعه پیچیده و متنوع است. بیفیدوباکتریوم باکتری گرم مثبت، چند شکلی، شدیداً بی‌هوازی و بدون اسپور است (۹،۱۲،۲۴). حضور این باکتری‌ها در روده اثرات مفیدی را بر سلامتی انسان موجب می‌شوند که از جمله آن می‌توان از اثرات تغذیه‌ای مانند تولید برخی از ویتامین‌های مورد نیاز بدن و افزایش هضم‌پذیری پروتئین‌ها (۹،۱۱)، اثرات دارویی مانند جلوگیری از عفونت روده‌ای، جلوگیری از بروز یا کاهش اسهال (۲،۱۰)، کاهش اختلالات ناشی از رادیوتراپی (۱۱)، درمان احتمالی برخی از ضایعات مغزی ناشی از نارسایی کبد (نوعی هپاتیک (Hepatic encephalopathy) (۲۵)، کاهش میزان کلسترول خون (۱۹)، کاهش ترکیبات سرطانی (۲۰) و اثرات ایمنولوژیک با تقویت سیستم ایمنی بدن (۸) و کاهش اثرات عدم تحمل لاکتوز (۷) را نام برد.

تلاش‌های بسیاری برای افزایش سلول‌های بیفیدوباکتریوم در مجاری روده صورت گرفته است. یکی از این روش‌ها مصرف دهانی این باکتری‌ها همراه با غذاهای ویژه‌ای تحت عنوان فرآورده‌های پروبیوتیک است. امروزه فرآورده‌های غذایی پروبیوتیک به خصوص از نوع لبنی آن در دنیا رواج فراوانی دارد. مصرف این فرآورده‌ها یکی از بهترین روش‌های حفظ تعادل فلور میکروبی مفید روده و حفظ سلامتی محسوب می‌شود (۱۱،۲۶).

با توجه به اهمیت این باکتری‌ها تلاش‌های زیادی برای شناسایی، ردیابی در روده و استفاده از آنها صورت گرفته است. به دلیل این که روش‌های فنوتیپی برای شناسایی باکتری‌ها اغلب وقت‌گیر، بسیار سخت و پر مشقت است (۱۳،۱۶) و نیز نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپیک مانند تخمیر کربوهیدرات‌ها در برخی موارد مبهم می‌باشد و قادر به تفکیک کامل یا دقیق باکتری‌ها در سطح گونه نیست، امروزه برای شناسایی و یا تأیید نژادهای ناشناخته که از منابع طبیعی جدا می‌شوند علاوه بر انجام مطالعات فنوتیپی، بررسی‌های مولکولی و ژنتیکی هم انجام می‌شود. تا کنون محققین روش‌های مولکولی متفاوتی را برای شناسایی باکتری‌ها اتخاذ کرده‌اند از جمله: هیبریدیزاسیون DNA-DNA (۱۴)، هیبریدیزاسیون با شناساگرهای (probes) اختصاصی DNA (۱۳) تعیین نقشه ژنتیکی بر اساس روش

انگشت‌نگاری DNA (DNA Finger Printing) (۲۹)، روش ARDRA (Amplified Ribosomal DNA Restriction Analysis) (۲۱)، PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی در سطح جنس، گونه یا نژاد (۱۶،۲۸)، تعیین توالی نوکلئوتیدهای ژن ۱۶SrRNA، ۲۳SrRNA و یا فضای بین این دو (۲۷) می‌توان نام برد. نتایج حاصل از دو روش اخیر، استفاده از PCR و نیز تعیین توالی نوکلئوتیدها مانند دیگر روش‌های ژنتیکی کاملاً مطمئن، دقیق، سریع، مقرون به صرفه و قابل اعتماد است. به علاوه در این روش‌ها محدودیت‌های کمتری در اجرا وجود دارد (۱۶).

خلائی که در خصوص انجام پژوهش‌هایی بر روی بیفیدوباکتریوم‌ها در ایران احساس می‌شد موجب شد تا در گام اول با جداسازی و شناسایی این باکتری زمینه برای کارهای بعدی در ایران فراهم گردد. لذا در پژوهش حاضر برای تأیید تعدادی از ایزوله‌های بیفیدوباکتریوم در سطح جنس و شناسایی برخی از آنها در سطح گونه که برای اولین بار از مدفوع تعدادی از شهروندان ایرانی جدا شده بودند (۱)، از دو روش PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی و تعیین توالی نوکلئوتیدهای ژن ۱۶SrRNA استفاده شد.

مواد و روش‌ها

جداسازی و شناسایی با استفاده از روش‌های فنوتیپی

بیفیدوباکتریوم‌های استفاده شده در این پژوهش قبلاً از مدفوع تعدادی از شهروندان مشهدی جداسازی و خالص‌سازی شده بود (مقاله مربوط به این پژوهش برای چاپ ارائه شده است). به طور خلاصه برای جداسازی از محیط کشت بیرنز (Beerens) به عنوان یک محیط اختصاصی استفاده شد (۴). نمونه‌های مدفوعی پس از رقیق شدن به صورت خطی روی محیط کشت داده شدند. پس از اینکوباسیون در دمای ۳۷°C تحت شرایط بی‌هوازی با استفاده از سیستم جار بی‌هوازی و گاز پک (مرک، آلمان) به مدت ۵ روز، کلنی‌های رشد یافته‌ای که دارای سلول‌هایی با اشکال شاخه‌دار، یا اشکالی مانند Y و V، برخی نیز با سرهای برجسته و گرم مثبت بودند، انتخاب شدند. پس از آن طی ۳-۲ بار انتقال بر روی محیط TPY Agar (تریپتوکیز، پیتون و عصاره مخمر (مرک، آلمان)) حاوی I-سیستئین - HCl (مرک، آلمان) خالص‌سازی شدند (۲۴). برای شناسایی باکتری‌های خالص شده سه دسته از آزمایشات فنوتیپی مربوط به بیفیدوباکتریوم‌ها به شرح زیر

انجام شد:

الف- آزمایشات سطح جنس: در این مرحله با توجه به کارهای میتوسکا دوازده آزمایش شامل رشد در شرایط هواز، تولید گاز از گلوکز، تولید کاتالاز، تولید نیترات، تولید ایندول، تجزیه ژلاتین و تولید اسید از رامنوز، سوربوز، گلیسرول، اریتریتول، آدونیتول و دولسیتول انجام شد (۱۸).

ب- تخمیر کربوهیدرات‌ها: در این مرحله هر یک از ایزوله‌هایی تأیید شده با آزمایشات سطح جنس از نظر توانایی تخمیر ۲۵ ترکیب کربوهیدراتی مانند تعدادی از قندهای ساده، پلی‌ساکاریدها، پلی‌الکل‌ها و ... آزمایش شد (۲۲، ۲۴).

ج- تعیین آنزیم فروکتوز-۶- فسفات فسفوکتولاز (F6PPK): مهم‌ترین و قابل اعتمادترین آزمایش فنوتیپی برای شناسایی بیفیدوباکتریوم‌ها بررسی وجود آنزیم فروکتوز ۶- فسفات فسفوکتولاز است. این آزمایش بر اساس روش اسکاردوی انجام شد (۲۴).

استخراج DNA

۱ ml از کشت تازه ۴۸ ساعته در محیط مایع MRS3+ (۲۱) با سرعت ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۴ دقیقه سانتریفوژ (اپندروف، آلمان) شد. سلول‌های رسوب داده شده با ۲۰۰ μ l تریس ۲۰ mM و pH=۸ شستشو و دوباره سانتریفوژ شدند. پس از شکستن دیواره سلولی با استفاده از آنزیم لایزوزیم و حذف پروتئین به وسیله پروتئیناز K، DNA بر اساس روش فنل، کلروفرم استخراج شد (۳) و در ۵۰ μ l آب دی‌یونیزه استریل حل شد.

انجام PCR

با استفاده از پرایمرهای اختصاصی در سطح جنس، Bif۱۶۴f (۱۵، ۲۳) و Bif۶۰۱r (۵)، قطعه‌ای از ژن ۱۶S، RNA ریپوزومی (rDNA) که شاخص جنس بیفیدوباکتریوم می‌باشد در یک دستگاه PCR (مدل Gene Amp، شرکت Applied Biosystem، آمریکا) تکثیر شد. مخلوط واکنش (Reaction mixture) (۵۰ μ l) حاوی ۲۵ pmol پرایمر اختصاصی Bif۱۶۴f و Bif۶۰۱r، ۰/۲ mM از هر یک از دی‌اکسی‌ریبونوکلئوتیدهای تری فسفات ۱ μ l از DNA جدا شده از باکتری‌های مورد آزمایش و ۲/۵U از Taq DNA

پلی‌مراس (Amersham-Pharmacia Biotech, Baie d'Urfée-Canada)، با $MgCl_2$ با غلظت نهایی ۱/۵ mM، ۵ μ l از بافر PCR، با برنامه زیر انجام شد:

(۱) دناتوراسیون اولیه در ۹۴°C بمدت ۵ دقیقه طی یک سیکل

(۲) ۳۵ سیکل عبارت از: دناتوراسیون در ۹۴°C به مدت ۳۰ ثانیه، چسبیدن رشته‌ها در ۶۰°C به مدت ۴۵ ثانیه و افزایش طول رشته‌ها در ۷۲°C به مدت ۱ دقیقه.

(۳) افزایش طول نهایی رشته تشکیل شده در ۷۲°C به مدت ۵ دقیقه

(۴) خنک کردن تا دمای ۶°C

در PCR علاوه بر DNA استخراج شده از ایزوله‌های باکتریایی مربوط به این پژوهش، از DNA استخراج شده از دو باکتری بیفیدوباکتریوم آدولستیس (ATCC ۱۷۳۰) و لاکتوباسیلوس جانسونی (ATCC۳۳۲) به ترتیب به عنوان کنترل مثبت و کنترل منفی استفاده شد. از لوله‌ای نیز به عنوان نمونه شاهد (Blank) استفاده شد که حاوی همه اجزاء محلول واکنش به جز DNA بود.

برای آنالیز فرآورده تکثیر شده PCR، ۵ μ l از آن روی ژل آگاروز ۱/۲٪ در بافر TBE ۰/۵٪ (w/v) برده شد. پس از برقراری جریان ۱۰۰V در الکتروفورز به مدت حدود ۱ ساعت، ژل در محلول اتیدیوم برمایید (۵ μ g/ml) رنگ آمیزی شد و سپس با استفاده از نور UV مورد مشاهده قرار گرفت. از یک مارکر DNA ۵۰۰bp (آلمان) نیز به عنوان نشانگری برای تخمین وزن مولکولی قطعه DNA حاصل، استفاده شد.

بررسی توالی (Sequence) نوکلئوتیدها در ژن SrRNA

۱۶ (rDNA)

ابتدا PCR با استفاده از پرایمرهای عمومی F1 و R2 (جدول ۱) با مخلوط واکنشی مشابه PCR قبلی و با برنامه‌ای تقریباً مشابه انجام شد. در این برنامه پس از دناتوراسیون اولیه، از ۳۵ سیکل تکثیر عبارت از: دناتوراسیون در ۹۴°C به مدت ۳۰ ثانیه، چسبیدن رشته‌ها در ۵۵°C به مدت ۳۰ ثانیه و افزایش طول رشته‌ها در ۷۲°C به مدت ۴۵ ثانیه استفاده شد (۶).

پس از تکثیر کامل ژن ۱۶S، RNA ریپوزومی توالی نوکلئوتیدهای آنها به وسیله شرکت Shildon در کانادا تعیین گردید. پس از بررسی و مقایسه ژن‌های موجود در بانک

جدول ۱: مشخصات پرایمرهای استفاده شده در این تحقیق

نوع پرایمر	توالی ژنی پرایمر (5' → 3')	طول پرایمر	محل اثر	اندازه ژن حاصل	مشخصات کاربرد
f1۶۴Bif	GGGTGGTAATGCCGGATG	۱۸	۱۶۴-۱۸۱	~۵۰۰	اختصاصی برای شناسایی بیفیدوباکتریوم در سطح جنس
r۶۰۱Bif	TAAGCGATGGACTTTCACACC	۲۱	۶۰۱-۵۸۱		
F۱	GACTCGGTCCTAGTTTGA	۱۸	۸-۲۵	~۱۵۰۰	عمومی برای همه باکتری‌ها
R۲	AGGCCCGGGAACGTATTCAC	۲۰	-۱۴۳۱		
R۱	GGACTACCAGGGTATCTAAT	۲۰	۱۴۵۰ ۸۱۶-۷۹۷		

ماخذ: منابع ۴ و ۵

که به عنوان بیفیدوباکتریوم لانگوم شناسایی شدند ۹ سویه تنها در تخمیر قند ریوز با آن اختلاف دارند. (ب) گروهی که از نظر آزمایشات تخمیری مشابه هیچ یک از بیفیدوباکتریوم‌های شناخته شده نبودند. در این گروه ۵ سویه از باکتری‌ها شناسایی شدند که نتیجه تخمیر آنها در جدول ۲ مشاهده می‌شود.

PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی در سطح جنس

برای تأیید و تکمیل نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپی، از PCR و روش‌های شناسایی مولکولی استفاده شد. برای بررسی باکتری‌های گروه اول، که در بخش قبلی به آنها اشاره شد، از PCR و پرایمرهای اختصاصی Bif ۱۶۴f و Bif ۶۰۱r استفاده شد. نتایج حاصل از تکثیر ژن اختصاصی فضای بین دو پرایمر پس از اجرای PCR، بردن روی ژل آگارز و مشاهده در معرض نور UV در شکل ۱ نشان داده شده است. همان‌طور که در این شکل مشاهده می‌شود همه سویه‌های آزمایش شده دارای باند اختصاصی مشابهی با بیفیدوباکتریوم لانگوم (ATCC ۳۰۸) هستند که به عنوان کنترل مثبت در خط‌های شماره ۱۷ شکل ۱a، ۱b و خط شماره ۷ شکل ۱c دیده می‌شوند. همان‌طور که در بالا آمد ۲۹ سویه از باکتری‌های آزمایش شده دارای الگوی تخمیر مشابهی با بیفیدوباکتریوم‌های شناخته شده بودند که ۲۷ سویه از آنها در شکل ۱ مشاهده می‌شود (اطلاعات مربوط به دو سویه در شکل نیامده است).

در این پژوهش علاوه بر تأیید ایزوله‌های باکتریایی که قبلاً با استفاده از آزمایشات سطح جنس بیفیدوباکتریوم بودن آنها محرز شده بود، ۸ ایزوله از سویه‌هایی که تنها در یک یا دو آزمایش از آزمایشات سطح جنس در مراحل اولیه شناسایی به روش فنوتیپی با

ژنی با آدرس <http://www.ncbi.net> نوع استرین‌های مورد آزمایش تعیین گردید.

خالص سازی قطعه ژنی حاصل از PCR

برای خالص سازی فرآورده حاصل از PCR از پرایمرها و dNTP (داکسی نوکلئوزاید تری فسفات) اضافی از کیت DNeasy Tissue (شرکت Qia gene، انتاریو، کانادا) و روش ارائه شده در کیت استفاده شد.

نتایج

بررسی فنوتیپی بیفیدوباکتریوم‌های جدا شده

پس از جداسازی و خالص سازی کلنی‌های مشکوک به بیفیدوباکتریوم بر اساس خصوصیات مورفولوژی، همه باکتری‌هایی که در اولین دسته از آزمایشات بیوشیمیایی (در سطح جنس) مشابه بیفیدوباکتریوم ظاهر شدند (همه آزمایشات سطح جنس منفی بودند) از نظر وجود آنزیم ۶-فسفات-فسفوکتولاز آزمون شدند. پس از تأیید بیفیدوباکتریوم بودن جنس آنها، با استفاده از آزمون تخمیر کربوهیدرات‌ها در سطح گونه شناسایی شدند. بر اساس نتایج حاصل تا این مرحله ۴۰ سویه باکتریایی تحت عنوان جنس بیفیدوباکتریوم‌ها شناسایی شدند که می‌توان عملاً آنها را به دو گروه تقسیم کرد:

الف) گروهی که از نظر آزمون تخمیر مشابه یکی از گونه‌های بیفیدوباکتریوم ظاهر شدند (نتایج نشان داده نشده است). در این گروه تعداد ۲۹ باکتری شناسایی شدند که ۱۸ گونه از آنها به عنوان بیفیدوباکتریوم لانگوم، ۱۰ گونه بیفیدوباکتریوم بیفیدوم و یک گونه بیفیدوباکتریوم کتولتوم شناسایی شدند. از بین سویه‌هایی

نشان داد که همه این ایزوله‌ها نیز از جنس بیفیدوباکتریوم می‌باشند (شکل ۱a خط‌های ۱۳ تا ۱۵ و شکل ۱b خط‌های ۱ تا ۵).

بیفیدوباکتریوم‌ها اختلاف داشتند انتخاب و پس از انجام PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی سطح جنس Bif۱۶۴f و Bif۶۰۱r، مورد بررسی قرار گرفتند. این بررسی

جدول ۲: نتایج تخمیر قندهای مهم مربوط به بیفیدوباکتریوم‌های جدا شده

آرابینوز	سلویوز	اسکولین	فروکتوز	گالاکتوز	گلوز	لاکتوز	مالتوز	مانیتول	ملفوز	ملیسوز	ملیتوز	رایفینوز	ریبوز	سالمیسین	سوربیتول	نشاسته	ساکارز	تهالوز	زایلوز	تند کد
+	-	-	+	+	-	+	+				+	+		+	-					F۴۳۱۱
+	V	V	+	+	-	+	+				+	+		+	-					F۱۷۱۲
+	+	+	+	+	-	+	+				+	-		+	W					M۰۸۱۳
+	+	+	+	+	-	+	+				+	-		+	-					F۰۳۱۱
+	+	+	+	+	-	+	+				+	-		-	-					F۰۶۳۱

علامت: + = مثبت؛ - = منفی؛ V = متفاوت؛ W = ضعیف. نتایج مربوط به تکرار ۲ بار آزمایش است.

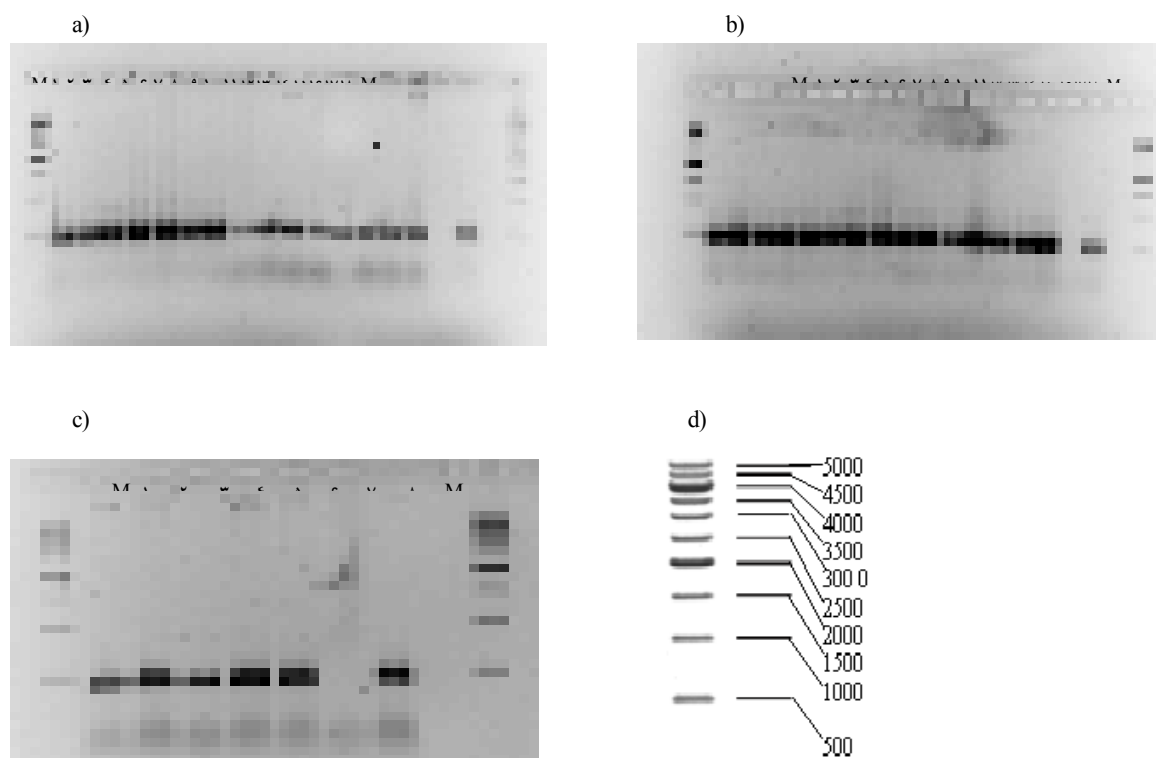
جدول ۳: درصد همولوژی نوکلئوتیدیهای 16S rDNA اسویه‌های بیفیدوباکتریوم جدا شده در این تحقیق با 16S rDNA دیگر

* بیفیدوباکتریوم‌های ثبت شده در بانک ژن

کد باکتری/باکتری های مورد آزمایش	شماره های قابل دسترسی در بانک ژن	گونه های بیفیدوباکتریوم	درصد همولوژی (مقدار همپوشانی باقی مانده ها)**
M۲۰۱۱ F۱۷۱۲ M۰۵۲۱ M۰۸۱۳ F۰۶۳۱ M۰۳۱۱ F۴۳۱۱ M۱۵۱۳ M۱۵۱۲ M۲۵۲۱	AG۱۵۱۳۹۹,۱ AE۰۱۴۷۵۶,۱	B. longum strain KB B.Longum NCC۲۷۰۵	۹۹
M۱۵۱۴	AJ۲۷۰۴۹۲,۱ AE۰۱۴۷۵۶,۱	Butyrate-producing bacterium B.Longum NCC۲۷۰۵	۹۹
M۱۵۱۱	AJ۳۱۱۶۰۵,۱ AY۲۶۷۱۹۰,۱	B. breve B. breve strain KBv۶	۸۸
F۰۹۱۴ F۰۹۱۳ ,F۰۵۱۲	U۲۵۹۵۲,۱ U۲۵۹۵۲,۱	B. bifidum KCTC B. bifidum KCTC	۹۹
F۰۳۱۱ ,F۰۳۱۳	AE۰۱۴۷۵۶,۱ AE۰۱۴۷۸۶,۱	B.Longum NCC۲۷۰۵	۹۹
F۰۶۲۱	AF۴۳۲۰۸۲,۱	B. catenulatum	۹۹

* به آدرس: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/>

**درصدها بدون در نظر گرفتن اشتباهات دستگاه سیکونسر در کروماتوگرام محاسبه شده است. در اکثر موارد با خارج کردن خطای سیکونسر میزان همولوژی تا ۱۰۰ درصد ارتقا می‌یابد.

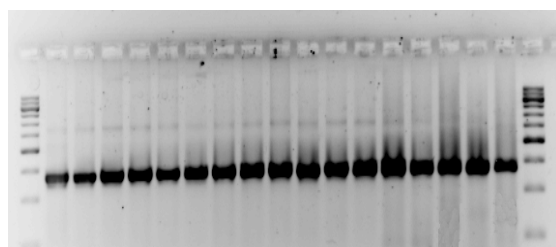
شکل ۱: فرآورده های حاصل از PCR با استفاده از پرایمر اختصاصی سطح جنس *Bif164f* و *Bif601r* (a) خطوط ۱ تا ۱۸: *F.0211*, *F.0511*, *F.0641*, *F.0911*, *M.0311*, *M.0812*, *F.2511*, *M.0311*, *F.1711*, *F.1713*, *F.0411*, *M.1513*, *M.1512*, *M.1511*, *F.0411* کنترل منفی لاکتوباسیلوس جنس *ATCC 332* کنترل مثبت بیفیدوباکتریوم آدولستیس *ATCC 1730*، شاهد حاوی همه اجزاء مخلوط واکنش در PCR بجز DNA (b) خطوط ۱ تا ۱۸: *F.0321*, *UU11*, *F.4321*, *M.1514*, *F.0611*, *F.0412*, *F.4312*, *F.0312*, *M.0811*, *F.0311*, *M.2611*؛ *ATCC 332* کنترل مثبت بیفیدوباکتریوم آدولستیس *ATCC 1730*، شاهد حاوی همه اجزاء مخلوط واکنش در PCR بجز DNA (c) خطوط ۱ تا ۸: *M.0511*, *F.0314*, *F.0632*, *F.0411*, *F.1714*, *M.1515*، کنترل منفی لاکتوباسیلوس جنس *ATCC 332* کنترل مثبت بیفیدوباکتریوم آدولستیس *ATCC 1730*، شاهد حاوی همه اجزاء مخلوط واکنش PCR بجز DNA؛ *M* در دو طرف هر یک از اشکال مارکر *500bp* (d) اندازه باندهای مربوط به نشانگر جهت مقایسه در اشکال *1a*، *1b* و *1c*

ژن *rRNA S 16* (با پرایمر عمومی F1 یا R1) در آنها بررسی شد. علاوه بر این تعدادی از سویه‌های شناخته شده از گروه اول که با آزمایشات فنوتیپی در سطح گونه شناسایی شده بودند، نیز با این روش بررسی شدند. نتایج حاصل از این بخش از آزمایشات در شکل ۱ و جدول ۳ ملاحظه می‌شود.

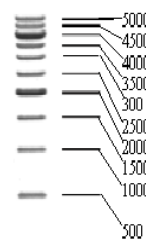
PCR با استفاده از پرایمرهای عمومی و تعیین توالی

نوکلئوتیدهای ژن *rRNA S 16*

برای تأیید و همچنین تعیین نوع گونه برخی از باکتری‌های جدا شده که الگوی تخمیر کربوهیدرات‌های آنها با هیچ یک از بیفیدوباکتریوم‌هایی که تاکنون شناخته شده است (از گروه دوم) یکسان نبود، توالی نوکلئوتیدهای

a)

b)

شکل ۲: فرآورده حاصل از PCR با استفاده از پرایمرهای عمومی به اندازه تقریبی 1500 bp : به ترتیب خط‌های ۱ تا ۱۷ عبارتند از: $M20521$, $F0914$, $F0913$, $F0313$, $F0631$, $M0813$, $F0621$, $F0311$, $F0512$, $F1712$, $F4311$, $M1511$, $M2011$, $M0521$, $M1514$, $M1512$, $M1513$ (در این شکل ظاهر نشده است) $M0311$ (اندازه باندهای مربوط به نشانگر جهت مقایسه در اشکال ۲a و ۲b)

همکارانش (۱۹۹۵) نیز در یافته‌های خود در این مورد تأکید کرده‌اند (۱۵).

طبق نتایج حاصل از به کارگیری PCR با پرایمرهای اختصاصی، همه باکتری‌هایی که با روش‌های فنوتیپی به عنوان یی‌فیدوباکتریوم در سطح جنس شناسایی شده بودند با استفاده از این روش هم تأیید شدند. این موضوع نشان می‌دهد که معیارهای آزمون شده در سطح جنس مناسب بوده و می‌توان گفت باکتری‌های شناسایی شده با آزمایشات سطح جنس تحت عنوان یی‌فیدوباکتریوم قابل قبول و مورد پذیرش است. اما از آنجایی که نتایج حاصل از ۸ ایزوله تأیید نشده با روش‌های فنوتیپی متفاوت از آنچه بود که از اعمال روش‌های ژنتیکی حاصل شد و تکرار آزمون‌های فنوتیپی نشان داد نتایج برخی آزمایشات اولیه به قدر کافی دقیق و صحیح نبوده است، قابل اعتماد بودن بیشتر نتایج حاصل از روش‌های ژنتیکی نسبت به روش‌های کلاسیک ثابت می‌شود. شناسایی باکتری‌ها با استفاده از روش بررسی توالی نوکلئوتیدهای $16S\text{rRNA}$ نیز تفاوت‌هایی در سطح گونه، با نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپی را نشان داد. بنابراین بر اساس نتایج حاصل می‌توان با قاطعیت گفت که تنها استفاده از روش‌های کلاسیک برای شناسایی یی‌فیدوباکتریوم‌ها به خصوص در سطح گونه کافی نبوده و نتایج حاصل از آنها به طور کامل قابل اعتماد نیست. لذا پیشنهاد می‌شود با توجه به پیشرفت روش‌ها و ابزار تحقیق در کشور ما نیز برای شناسایی باکتری‌ها تنها به روش‌های کلاسیک

تعداد باکتری‌های بررسی شده با این روش ۱۸ سویه است که پس از تعیین توالی نوکلئوتیدها در این گونه‌ها و مقایسه آنها با داده‌های موجود در بانک ژن به آدرس <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/>، میزان همولوژی (Hemology) آنها با همدیگر بررسی شد. از ۱۸ باکتری بررسی شده ۱۳ عدد به عنوان یی‌فیدوباکتریوم لانگوم، ۳ عدد به عنوان یی‌فیدوباکتریوم یی‌فیدوم، یک ایزوله یی‌فیدوباکتریوم کتنولاتوم و یکی دیگر یی‌فیدوباکتریوم بروی شناسایی شدند. میزان همولوژی توالی نوکلئوتیدهای ژن $16S\text{rRNA}$ در ۱۳ سویه آزمایش شده در این تحقیق با توالی نوکلئوتیدهای $16S\text{rDNA}$ موجود در داده‌های بانک ژن مربوط به یی‌فیدوباکتریوم لانگوم ۹۹٪ است. توالی نوکلئوتیدهای سه سویه از باکتری‌های آزمایش شده نیز با توالی نوکلئوتیدهای یی‌فیدوباکتریوم یی‌فیدوم به میزان ۹۹٪ همولوژی دارند. در دو مورد دیگر نیز همولوژی بالایی با یی‌فیدوباکتریوم کتنولاتوم (۹۹٪) و یی‌فیدوباکتریوم بروی (۸۸٪) مشاهده شد (جدول ۳).

بحث

بررسی نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپی و روش‌های ژنتیکی نشان می‌دهد که تنها استفاده از یک روش شناسایی نمی‌تواند موجب شناسایی دقیق ایزوله‌های باکتریایی حاصل از یک منبع طبیعی باشد و معمولاً باید نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپی با روش‌های ژنتیکی مقایسه و نتیجه نهایی استنتاج گردد. Langendijk و

Bifidobacterium longum M1513

Bifidobacterium longum M2521

برخی از سویه‌های ریوز مثبت تأیید شده با استفاده از پرایمرهای اختصاصی Bif ۱۶۴f و Bif ۶۰۱r و بررسی شده با استفاده از روش تعیین توالی نوکلئوتیدها ی ژن S rRNA ۱۶ در شکل ۱ و ۲ دیده می‌شوند که آنها نیز به همین روش نام‌گذاری می‌گردند:

Bifidobacterium longum M۰۳۱۱

Bifidobacterium longum M1514

با توجه به یافته‌های حاصل از این پژوهش و کارهای مشابه (۱۶،۱۷،۲۳،۲۸) می‌توان نتیجه گرفت که PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی همراه با آزمون‌های فنوتیپی می‌تواند شناساگرهای مهمی برای شناسایی نژادهای بیفیدوباکتریوم در نمونه‌های مدفوع و نیز کنترل کیفی در کشت‌های با نژادهای پروبیوتیک باشند.

بررسی گسترده‌تر بیفیدوباکتریوم در فلور میکروبی روده در کشور، تعیین نقش‌های فیزیولوژیک، مکانیسم‌های اثر و ارتقاء سلامت در بدن با خوراندن پروبیوتیک‌ها به انسان به خصوص با مطالعه روی افرادی که در معرض خطر سرطان روده قرار دارند، انجام مطالعاتی برای به کارگیری بیفیدوباکتریوم‌ها در فرآورده‌های لبنی در ایران، ایجاد تغییرات ژنتیکی در بیفیدوباکتریوم‌ها برای افزایش رشد و ماندگاری در شیر، فراهم آوردن بستری برای کار همه جانبه در خصوص بیفیدوباکتریوم‌ها با تشکیل تیمی قوی از متخصصین بیولوژی، میکروبیولوژی، تغذیه و تکنولوژیست‌ها در بخش صنایع غذایی در کشور از جمله پیشنهاداتی است که برای کارهای آینده ارائه می‌شود.

تقدیر و تشکر

از همکاری‌های جناب آقای مهندس علی گل موحّد، انستیتوی ملی علوم و تحقیقات کانادا (INRS-Institut, Armand-Frappier, Pointe-Claire, Canada)، آزمایشگاه تشخیص طبی پاسارگاد مشهد، پژوهشکده بوعلی مشهد و سرکار خانم سهیلا مشکوری سپاسگزاری می‌نماید.

اکتفا نشود بلکه امکانات بررسی‌های مولکولی و ژنتیکی نیز فراهم گردد.

مقایسه نتایج توالی نوکلئوتیدهای ۱۶S rRNA و نتایج حاصل از بررسی خواص تخمیری سویه‌های F1712 ، F4311 ، M۰۳۱۱ ، F۰۶۳۱ ، M۰۸۱۳، جالب است. زیرا علی‌رغم قرارگیری این سویه‌ها در زیر گونه بیفیدوباکتریوم لانگوم اختلافات قابل توجهی در تخمیر کربوهیدرات‌های آنها با این گونه مشاهده می‌شود. این سویه‌ها در الگوی تخمیر خود به ترتیب دارای چهار، دو، پنج، سه و شش اختلاف با بیفیدوباکتریوم لانگوم می‌باشند. بنابراین با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه می‌توان گفت این ایزوله‌ها سویه‌های جدیدی از بیفیدوباکتریوم لانگوم بوده و در حال حاضر تا انجام تحقیقات بیشتر این باکتری‌ها به ترتیب تحت عناوین زیر نام‌گذاری می‌شوند:

Bifidobacterium longum F1712

Bifidobacterium longum F۴۳۱۱

Bifidobacterium longum M۰۳۱۱

Bifidobacterium longum F۰۶۳۱

Bifidobacterium longum M۰۸۱۳

همان‌طور که ذکر شد علاوه بر بررسی توالی نوکلئوتیدهای ۱۶S rRNA سویه‌های گروه دوم، تعدادی از سویه‌های شناخته شده در سطح گونه نیز بررسی شدند. نتایج ضمن تأیید نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپی بر این واقعیت صحت می‌گذارند که ما در این تحقیق به سویه‌هایی از بیفیدوباکتریوم لانگوم دست یافته‌ایم که قادر نیستند ریوز را تخمیر نمایند در حالی که در گزارش‌های اسکاردوی و میتسوکا این گونه ریوز مثبت گزارش شده است (۱۷،۲۳). سویه‌های تأیید شده ریوز منفی عبارتند از : M۲۵۲۱ ، M۱۵۱۳ ، M۱۵۱۲ ، M۲۰۱۱ ، M۰۵۲۱ . بنابراین، این سویه‌ها در حال حاضر تا انجام پژوهش‌های بیشتر به ترتیب تحت عناوین زیر نام‌گذاری می‌شوند:

Bifidobacterium longum M۰۵۲۱

Bifidobacterium longum M۲۰۱۱

Bifidobacterium longum M1512

Summary

Identification of *Bifidobacterium* Strains Isolated from Fecal Samples of Some Iranian Subjects Using 16SrRNA Gene Sequence Analysis and PCR-based Gene Specific Primers

Khomeiri M., MSc.¹, Mortazavi S.A., PhD², Ghoddusi H.B., PhD³, Khamessan A., PhD⁴, Ahmad D., PhD⁵, and Shahidi F., PhD.³

1. PhD. Student of Food Science and Technology, 2. Professor, 3. Associate Professor, Food Science and Technology Department, Agricultural School, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran. 4. Member of Animal Science Research Institute, Karaj, Iran 5. Faculty Member of INRS, Canada

For the first time in Iran 40 strains of Bifidobacterium were isolated from feces of Iranian subjects. By using phenotypic tests, 18 isolates were identified as Bifidobacterium longum, 10 as Bifidobacterium bifidum and one as Bifidobacterium catenolatum. In order to validate these results and also to identify other isolates that had not been identified by phenotypic tests, two methods of PCR with genus-specific primers of Bif164f and Bif601r and 16SrRNA gene sequence analysis were applied. Results of PCR confirmed the obtained phenotypic identifications. Moreover by this method the 8 remaining strains were identified as Bifidobacterium species. Using sequencing 16SrRNA gene, 5 B. longum strains were identified that had different fermentation pattern from B. longum. Some new ribose negative Bifidobacterium longum strains were also identified. The obtained results present new strains of Bifidobacterium longum.

Key Words: *Bifidobacterium, 16S rRNA, PCR, Iranian strains, Bif 164f, Bif 601r, Identification*

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2005; 12(1): 21-31

منابع

1. خمیری، مرتضی؛ قدوسی، حمید؛ مرتضوی، سیدعلی؛ خامسان، علی؛ احمد، درخشان و شهیدی، فخری. جداسازی، شناسایی و بررسی چگونگی توزیع نژادهای بیفیدوباکتریوم در برخی از افراد ایرانی. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان (زیر چاپ).
2. Arunachalam KD. Role of bifidobacteria in nutrition, medicine and technology. *Nutrition Research* 1999; 19(10): 1559-1597.
3. Ausubel F.M, Brent R, Kingston R.E, Moore D.D, Seidman J.G, Smith J.A and Struhl K (eds). *Current Protocols in Molecular Biology*. Vol 1., John Wiley & Sons, 1998;.
4. Beerens H. An elective and selective isolation medium for *Bifidobacterium* spp. *Letters in Applied Microbiology* 1990; 11: 155-157.
5. Bernhard AE and Field KG. Identification of nonpoint sources of fecal pollution in coastal waters by using host-specific 16S ribosomal DNA genetic markers from fecal anaerobes. *Appl Environ Microbiol* 2000; 66(4): 1587–1594.
6. Briedis DJ, Khamessan A, McLaughlin RW, Vali H, Panaritou M, and Chan EC. Isolation of *Campylobacter fetus* subsp. *fetus* from a Patient with Cellulitis. *J Clin Microbiol* 2002; 40(12): 4792–4796.
7. Fooks LJ, Fuller R and Gibson GR. Prebiotics, probiotics, and human gut microbiology. *Int Dairy Journal* 1999; 9(11): 53-61.
8. Fukushima Y, Kawata Y, Hara H, Terada A and Mitsuoka T. Effect of a probiotic formula on

- intestinal immunoglobulin A production in healthy children. Int J Food Microbiol* 1998; 42(1-2): 39-44.
9. Fuller R. Probiotics in man and animals. *J Appl Bacteriol* 1989; 66(5): 365-378.
 10. Gibson GR and Wang X. Inhibitory effects of bifidobacteria on the growth of other colonic bacteria. *J Appl Bacteriol* 1994; 77(4): 412-420.
 11. Gomes A.M.P and Malcata F.X. Bifidobacterium spp. and Lactobacillus acidophilus: biological, biochemical, technological and therapeutical properties relevant for use as probiotics. *Trends in Food Science & Technology* 1999; 10: 139-157.
 12. Holzapfel WH, Haberer P, Snel J, Schillinger U and Huis in't Veld JH. Overview of gut flora and probiotics. *Int J Food Microbiol* 1998; 41(2): 85-101.
 13. Kaufmann P, Pfefferkorn A, Teuber M and Meile L. Identification and quantification of Bifidobacterium species isolated from food with genus-specific 16S rRNA-targeted probes by colony hybridization and PCR. *Appl. Environ Microbiol* 1997; 63(4): 1268-1273.
 14. Klein G, Pack A, Bonaparte C and Reuter G. Taxonomy and physiology of probiotic lactic acid bacteria. *Int J Food Microbiol* 1998; 41(2): 103-125.
 15. Langendijk PS, Schut F, Jansen GJ, et al. Quantitative fluorescence in situ hybridization of Bifidobacterium spp. with genus-specific 16S rRNA targeted probes and its application in fecal samples. *Appl Environ Microbiol* 1995; 61(8): 3069-3075.
 16. Matsuki T, Watanabe K, Tanaka R and Oyaizu H. Rapid identification of human intestinal bifidobacteria by 16S rRNA-targeted species and group-specific primers. *FEMS Microbiol Lett* 1998; 167(2): 113-121.
 17. Matsuki T, Watanabe K, Fujimoto J, et al. Development of 16S rRNA-Gene-targeted Group-Specific Primers for the Detection and Identification of Predominant Bacteria in Human Feces. *Appl Environ Microbiol* 2002; 68(11): 5445-5451.
 18. Mitsuoka T. Taxonomy and ecology of bifidobacteria. *Bifidobacteria Microflora* 1984; 3(1): 11-28.
 19. Pereira DI and Gibson GR. Cholesterol assimilation by lactic acid bacteria and bifidobacteria isolated from the human gut. *Appl Environ Microbiol* 2002; 68(9): 4689-4693.
 20. Raftar J. Probiotics and colon cancer. *Best Pract Res Clin Gastroenterol* 2003; 17(5): 849-859.
 21. Roy D, Sirois S and Vincent D. Molecular discrimination of lactobacilli used as starter and probiotic cultures by amplified ribosomal DNA restriction analysis. *Curr Microbiol* 2001; 42(4): 282-289
 22. Roy D and Ward P. Evaluation of rapid methods for differentiation of Bifidobacterium species. *Journal of Applied Bacteriology* 1990; 69: 739-749.
 23. Satokari RM, Vaughan EE, Akkermans AD, Saarela M and deVos WM. Bifidobacterial diversity in human feces detected by genus-specific PCR and denaturing gradient gel electrophoresis. *Appl Environ Microbiol* 2001; 67(2): 504-513.
 24. Scardovi V. Genus Bifidobacterium Orla-Jensen, 1924. In: Krieg NR and Holt JG(Eds.), *Bergey's Manual of Systematic Bacteriology*. Vol 1, 1984; PP 1418-1434.
 25. Solga SF. Probiotics can treat hepatic encephalopathy. *Med Hypotheses* 2003; 61(2): 307-313.

26. Tamime AY, Marshall VM and Robinson RK. Microbiological and technological aspects of milks fermented by bifidobacteria rev. 1995; *J Dairy Res* 1995; 62(1): 151-187.
27. Tilsala-Timisiarvi A and Alatosava T. Development of oligonucleotide primers from the 16S-23S rRNA intergenic sequences for identifying different dairy and probiotic lactic acid bacteria by PCR. *Int J Food Microbiol* 1997; 35(1): 49-56.
28. Venema K and Maathuis AJ. A PCR-based method for identification of bifidobacteria from the human alimentary tract at the species level. *FEMS Microbiol Lett* 2003; 224(1): 143-149.
29. Zavaglia A.G, deUrza P and DeAntoni G. Characterization of Bifidobacterium Strains Using Box Primers. *Anaerobe* 2000; 6: 169-177.